

Takaiskuja

Muistojae: *”Me riemuitsemme jopa ahdingosta, sillä tiedämme, että ahdinko saa aikaan kestävyyttä, kestävyys auttaa selviytymään koetuksesta ja koetuksesta selviytyminen antaa toivoa. Eikä toivo ole turha, sillä Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen.” (Room. 5:3–5.)*

Avaintekstit:

Mark. 4:35–41;
Mark. 5:21–34;
Room. 5:3–5;
Job 19:23–27;
Job 23:8–12;
Luuk. 24:13–27;
Room. 8:18, 28.

Eräänä iltana auringon jo laskiessa horisontin taakse nuoren tytön kävellessä kotia kohti, yhtäkkiä puhkesi rankka myrsky. Hän kiihdytti askeleitaan tietäen, että matkaa oli vielä jäljellä. Yksinäinen sadepisara putosi hänen poskelleen, sitten toinen, ja ennen kuin hän ehti tajuta, hän oli läpimärkä. Tyttö alkoi juosta. Viimein hän riuhtaisi kotinsa oven auki ja samassa hänen ikkunasta kurkinut isänsä ryntäsi hänen luokseen. Kun isä kietoi huovan hänen harteidensa yli, hän kysyi: ”Näin sinut juuri äsken sateessa. Miksi jokaisen salamaniskun jälkeen lopetit juoksemisen, katsoit ylös ja hymyilit?”

”Pysähdyin katsomaan ylös”, hän vastasi, ”koska Jumala otti minusta valokuvan!”

Miten me reagoimme, kun elämän myrskyt iskevät tai kun kohtaamme takaiskuja suhteessamme Jumalaan? Laskemmeko päämme alas sateen piiskatessa selkäämme, vai katsommeko ylös tietäen ja luottaen siihen, että Jumala on läsnä, kun käännämme kasvomme häntä kohti?

Tällä viikolla tutkimme joitakin niistä reaktioista, joita meillä on usein elämän ollessa haastavaa. Mietimme, kuinka voimme käyttää elämän takaiskuja vahvistamaan, ei heikentämään, tärkeintä suhdettamme.

ELÄMÄN MYRSKYT

Jeesus oli viettänyt päivän puhumalla suurelle joukolla ihmisiä Galileanjärven rannalla. Hänen sanansa kaikuisivat ihmisten mielessä pitkään ja jopa ikuisuuksien ajan.

Illan hämärtyessä Jeesus puhui opetuslapsilleen ja kutsui heidät mukaansa matkalle. "Nyt lähemme vastarannalle." (Mark. 4:35.) Jeesus tiesi myrskyn olevan tulossa, mutta ehdotti silti lähtöä. Hänellä oli tärkeä läksy elämää varten opettavanaan lähimmille seuraajilleen. Todennäköisesti tiedät, mitä sitten tapahtui.

Lue tästä myrskystä uudelleen Mark. 4:35-41. Mitä voit oppia uskosta tämän kertomuksen perusteella?

Mieti seuraavia seikkoja:

1. Jeesus nukahtaa todennäköisesti veneen ainoalle tyynylle. Kalastusveneissä oli yleensä yksi tyyny, jolla venettä ohjaava istui veneen perässä. Hän ohjasi venettä kohti määränpäättä. Tässä tilanteessa Jeesus on veneen "ohjaajan" paikalla, mutta hän nukahtaa ruorissa ollessaan.

2. Kaikki opetuslapset eivät olleet ensi kertaa vesillä. Pietari, Jaakob ja Johannes olivat kokeneita kalastajia. He tunsivat Galileanjärven kuin omat taskunsa ja olisivat kyllä tienneet, miten taistella myrskyä vastaan.

3. Tämä on ainoa evankeliumien kertomus, jossa Jeesus nukkuu. Meneillään on yksi opetuslasten elämän pahimmista myrskyistä, ja he ovat kauhuissaan ja luulevat kuolevansa. Samaan aikaan Jeesus nukkuu veneen perällä.

4. Opetuslasten reaktio tässä kriisitilanteessa on: "Etkö välitä?" (VKR.) He kyseenalaistivat Jeesuksen luonteen ja hänen rakkautensa heitä kohtaan. Tämä on liian usein myös meidän reaktiomme, kun kohtaamme vaikeita aikoja.

Juuri toivottomuuden keskellä, kun yritämme pelastaa itsemme (kuten opetuslapset) tai kun joskus tunnemme kipua tai menetystä, alamme kyseenalaistaa tai epäillä Jumalan rakkautta ja huolenpitoa meitä kohtaan. Oletamme, että hänen pitäisi toimia tietyllä tavalla sen perusteella, mitä ajattelemme ja mitä näemme inhimillisestä näkökulmastamme. Juuri elämän myrskyjen keskellä, kuten opetuslasten kohdalla, Jumala voi tehdä suurimmat ihmeet. Jumala on *aina* uskollinen, vaikka meistä ei tunnu järkevältä, ettei hän näyttäisi puuttuvan asiaan. Hän on kanssamme myrskyissämme ja pystyy tyynnyttämään ne, kun me emme siihen pysty.

Mikä on tavanomainen reaktiosi, kun kohtaat myrskyn elämässäsi? Milloin olet elänyt 2. Kor. 5:7 mukaisesti?

PARANTA- MISIA

Joukko ihmisiä odottaa Jeesuksen saapumista varhaisesta aamusta lähtien rannalla. Kun hän astuu veneestä, he ahtautuvat hänen ympärilleen ja seuraavat häntä Kapernaumin kylään. Yhtäkkiä synagogan esimies Jairos ilmestyy paikalle ja pyytää Jeesusta tulemaan parantamaan hänen tyttärensä.

Ihmisjoukossa on myös nainen, joka on ollut sairas monta vuotta. Hän on käyttänyt kaikki rahansa lääkäreihin, mutta ”pikemminkin hänen tilansa oli huonontunut” (Mark. 5:26). Hän oli kuullut tästä suuresta Galilean miehestä, ja hän oli kerännyt toiveikkaana viimeiset voimansa lähteäkseen aamulla kotoaan liittyäkseen tuohon ihmisjoukkoon. Ihmisjoukon puristus tuntuu melkein tukahduttavalta, kun hän lähestyy vähitellen Jeesusta. Ja sitten, keskellä työntämiä ja tönimisiä, hän näkee Jeesuksen. Hän rohkaisee itseään sanomalla: ”Jos pääsen koskettamaan edes hänen viittaansa, niin minä paranen.” (Mark. 5:28.)

Lue Mark. 5:21-34. Mitä tapahtui, ja mitä voimme oppia siitä?

Tämä tilanne kertoo Jeesuksen huolenpidosta ja myötätunosta sairaita ja yksinäisiä sekä niitä kohtaan, jotka yleensä hukkuvat väkijoukkoon. Moni oli sinä päivänä painautunut Jeesuksen lähelle kulkiessaan väkijoukon mukana, mutta vain yksi kosketti Jeesusta tarkoituksellisesti siten, että hän saisi kipeästi tarvitsemansa siunauksen. Naista ei kuitenkaan parantanut koskettaminen vaan hänen uskonsa (Mark. 5:34). ”Vapahtaja saattoi erottaa uskon kosketuksen välinpitämättömän joukon satunnaisesta kosketuksesta.” (4AO 296-297.) Jeesuksen vaatteessa ei ollut mitään erityistä voimaa, vaan naisen usko ja hänen päätöksensä koskettaa Jeesusta paransivat hänet.

Tuo heikko nainen olisi voinut jäädä sinä aamuna kotiin sänkyynsä kärsimyksensä ja ahdistuksensa vuoksi, mutta sen sijaan hän etsi tarkoituksellisesti ja toiveikkaana Jeesuksen ystävyyttä toivoen myös parantumista. Jeesuksen näkeminen kaukaa ei riittänyt; hän tuli Jeesuksen lähelle.

Jeesus kehottaa meitä tekemään samoin. Hän sanoo: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.” (Matt. 11:28-29.)

Kuinka tämän suuressa avuntarpeessa olevan naisen elämässä näkyivät Room. 5:3-5 mukaiset asiat? Miltä tämä voisi näyttää sinun elämässäsi?

JOB

Kun ajattelemme Raamatussa kerrottuja takaiskuja, Job on ehkä henkilö, joka tulee ensimmäiseksi mieleen. Hän menetti paitsi kaiken omaisuutensa (Job 1:14–17), myös lapsensa (Job 1:18–19) ja terveytensä (Job 2:7). Sitten hänen vaimonsa yritti suostutella hänet kiroamaan Jumalan sekä kuolemaan pois (Job 2:9).

Jonkin ajan kuluttua kolme ystävää tuli istumaan Jobin luokse. He olivat niin järkyttyneitä hänen ulkonäkönsä vuoksi, että istuivat hänen luonaan sanattomina seitsemän vuorokautta (Job 2:13). Kun he sitten lopulta puhuivat, he yrittivät esittää inhimillisiä syitä sille, miksi Jobia oli kohdannut tällainen onnettomuus. Näin tehdessään he kuitenkin tahattomasti lisäsivät Jobin kärsimystä. Nämä kolme ystävää syyttivät Jobia ja sanoivat, että hänellä oli varmasti jokin salattu synty elämässään, jonka vuoksi hänen pitää katua (Job 8, 11, 15). He jopa sanoivat: ”Näin käy väärintekijän asuinsijan, näin sen miehen kodin, joka ei tunne Jumalaa.” (Job 18:21.)

Miten Job vastasi? Lue Job 19:23–27 ja Job 23:8–12.

Huolimatta Jobia ympäröivistä traagisista tapahtumista, ja siitä, että hän ei ymmärtänyt niitä, Job pysyi uskollisena. Hän piti kiinni uskostaan. Job ei syyttänyt Jumalaa eikä kironnut häntä. Sen sijaan, kun hänellä oli kiusaus syyttää Jumalaa, hän julisti: ”Alastomana minä tulin äitini kohdusta, alastomana palaan täältä. Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi!” (Job 1:21.)

Myös me elämme keskellä tätä samaa taistelua. Paholainen aiheuttaa meille kipua, kärsimystä, menetyksiä ja vaikeuksia osana suunnitelmaansa vääristää kuvaamme rakastavasta Jumalasta. Tällaisina aikoina voimme reagoida kahdella tavalla: syyttää ja hylätä Jumalan tai pitää hänestä kiinni kaikin voimin. Vaikka taistelu raivoaa ympärillämme, meidän on muistettava, että ikuisuuden valossa tämänhetkiset vaikeutemme ovat vain väliaikaisia koettelemuksia (2. Kor. 4:16–18). Koko kuvassa on paljon enemmän, kuin mitä näemme tässä ja nyt, ja yksi uskovan suurimmista haasteista onkin luottaa Jumalaan myös pimeimmillä hetkillä. Jumala on monin tavoin ilmaissut rakkautensa todellisuuden meille. Meidän on pidettävä kiinni tästä tärkeästä totuudesta – Jumalan rakkaudesta – myös silloin, kun ei ehkä tunnu siltä.

Kirjoita muistiin Room. 5:3–5 ja mieti tämän Raamatun kohdan sanomaa uskoen, että Jumalan rakkaus ja huolenpito sinua kohtaan ovat elämäsi varmimmat ja vakaimmat asiat.

TIE EMMAUK- SEEN

Viime viikot olivat olleet kahden opetuslapsen kannalta kuin vuoristorataa, kun he muistelivat joitakin kokemiaan tapahtumia ja keskusteluja. Voitokas saapuminen Jerusalemiin ja temppelein puhdistaminen. Pääsiäisateria yläsalissa. Jeesuksen rukoukset Getsemanassa. Juudaksen ruma petos. Oikeudenkäynti, pilkkaaminen, pahoinpitely. Jeesuksen ruhjottu ruumis ristillä ja hänen viimeiset sanansa ennen viimeistä henkäystänsä iltapäivän taivaan tummuessa. Temppelein väli-verhon äänekäs repeäminen. Vanhurskaiden auenneet haudat. Jeesuksen ruumiin hellävarainen ottaminen ristiltä ja hänen laskemisensa hautaan ennen sapattia. Sitten vielä sekaannusta, lannistumista ja kysymyksiä opetuslasten mieles-sä. Miten he olivat voineet olla niin väärässä?

Jeesuksen seuraajat olivat pettyneitä, lannistuneita ja hämmentyneitä. Tämä oli heidän elämänsä suurin takaisku. He eivät ymmärtäneet, että tämä oli vain lyhyt hetki kaikkien aikojen suurimmassa kertomuksessa. Kun kaksi heistä käveli Emmauksen tiellä, Jeesus ilmestyi heille ja kulki heidän kanssaan.

Lue keskustelu Luuk. 24:13-27 ja pohdi sitä kahdesta eri näkökulmasta: kahden Jeesuksen seuraajan ja itse Jeesuksen näkökulmasta.

Kun heidän silmänsä avautuivat, nämä kaksi Jeesuksen seuraajaa kiiruhtivat Jerusalemiin kertomaan tien päällä tapahtuneesta (Luuk. 24:33-34). Kun Jeesus ilmestyi ja seiso i opetuslasten keskellä, nämä pelästyivät. Huomaa, mitä Jeesus kysyi heiltä: "Miksi te olette noin kauhuissanne? Miksi teidän mieleenne nousee epäilyksiä?" (Luuk. 24:38.)

Tämä on Jeesuksen viesti myös meille tänään. Liian usein unohtamme, että Jeesus kulkee rinnallamme laaksokokemuksissamme. Liian harvoin tunnistamme hänet. Liian usein olemme huolissamme ja annamme epäilyksen nousta sydämeemme unohtaen, että Jeesus pitää elämäämme turvallisesti käsissään. Liian usein luulemme tietävämmeparemin kuin Jeesus, mitä elämässämme todella tapahtuu (Luuk. 24:18).

Käytä hetki aikaa näiden lyhyiden tekstien tutkimiseen: Room. 8:28; Fil. 4:4-13; Jaak. 1:2-4, 12; ja 2. Kor. 12:9-10. Kirjoita osana omaa Raamatun tutkimistiasi kolme keskeistä asiaa, jotka voit kertoa jollekin toiselle, joka on parhaillaan takaiskujen keskellä, pitäen mielessä 2. Kor. 1:4.

KATSO JEESUKSEEN

Kuvittele itsesi seuraavaan näkyyn.

"Näytin istuvan syvässä epätoivossa, kasvot käsissäni, ja pohtin tällaista: Jos Jeesus olisi maan päällä, menisin hänen luokseen, heittäytyisin hänen jalkojensa juureen ja kertoisin hänelle kaikki kärsimykseni. Hän ei kääntyisi minusta pois, vaan armahtaisi minua, ja minä rakastaisin ja palvelisin häntä aina. Juuri silloin ovi avautui, ja sisään astui kauniin muodon ja olemuksen omaava henkilö. Hän katsoi minua sääliin ja sanoi: 'Haluatko nähdä Jeesuksen? Hän on täällä, ja voit nähdä hänet, jos haluat sitä. Ota kaikki, mitä omistat, ja seuraa minua.'

Kuulin tämän sanomattoman ilon vallassa ja keräsin mielelläni kaikki pienet tavarani, jokaisen rakkaan pikkuesineen, ja seurasin opastajaani. Hän vei minut jyrkälle ja ilmeisen hauraalle portaikolle. Kun aloin kiivetä portaita, hän varoitti minua pitämään katseeni kohdistettuna ylöspäin, ettei minua huimaisi enkä putoaisi. Monet muut, jotka kiipesivät jyrkkää nousua, kaatuivat ennen kuin pääsivät huipulle.

Lopulta saavutimme viimeisen askelman ja seisomme oven edessä. Täällä oppaani käski minun jättää kaikki tavarat, jotka olin tuonut mukani. Laskin ne iloisesti maahan. Sitten hän avasi oven ja kehotti minua astumaan sisään. Samassa hetkessä seisoin Jeesuksen edessä. Hänen kauniista kasvoistaan ei voinut erehtyä. Sellainen säteilevä ilmaus hyvydestä ja majesteettillisuudesta ei voinut kuulua kenellekään muulle. Kun hänen katseensa lepäsi minussa, tiesin heti, että hän tunsi jokaisen elämäni olosuhteen sekä kaikki sisimmät ajatukseni ja tunteeni.

Yritin suojautua hänen katseeltaan, koska en kyennyt kestämään hänen tutkivaa katsettaan, mutta hän lähestyi minua hymyillen, laski kätensä pääni päälle ja sanoi: 'Älä pelkää.' Hänen suloisen äänensä kuuleminen sai sydämeni värähtämään onnesta, jota se ei ollut koskaan ennen kokenut. Olin liian iloinen sanoakseni sanaakaan, vaan kaaduin hänen jalkoihinsa sanomattoman onnen valtaamana. Kun makasin siellä avuttomana, kauneuden ja kirkkauden näyt vyöryivät ohitseni, ja tuntui kuin olisin saavuttanut taivaan turvallisuuden ja rauhan. Lopulta voimani palasivat, ja nousin ylös. Jeesuksen rakastavat silmät olivat yhä minussa, ja hänen hymynsä täytti minut ilolla. Hänen läsnäolonsa täytti minut pyhällä kunnioituksella ja sanomattomalla rakkaudella.

Tämä uni antoi minulle toivoa – –. [ja] uskoa. – – Ja Jumalaan luottamisen kauneus ja yksinkertaisuus alkoi sarastaa sisimmässäni, joka oli ollut pimeyden peitossa." (EW 79–81.)

Mitä toivoa voit ammentaa Room. 8:18, 28 jakeista?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Juuri elämän haasteiden edessä meillä on suurin tarve tarttua kiinni Jumalaan. Aiheet, joita olemme tutkineet tämän vuosineljänneksen aikana, auttavat meitä säilyttämään tai elvyttämään vahvaa Jumala-suhdetta. Kun kohtaavat takaiskuja, kuten terveysongelmia, taloudellisia vaikeuksia, avioliiton hajoamisen, läheisen kuoleman tai muun ilosi vievän taakan, mieti seuraavia kysymyksiä ja pohdiskele tähän mennessä tutkittuja asioita.

Keskustelunaiheita:

1. Miten nyt tai aiemmin kohtaamasi takaisku on vaikuttanut kuvaasi Jumalasta? Miten voit nähdä selkeämmin Jumalan todellisen luonteen?

2. Milloin viimeksi rukoilit, että Jumalan ääni olisi elämässäsi vahvempi kuin vihollisen ääni? Muista, että varas (Paholainen) tulee varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan, mutta Jumala antaa yltäkyläisen elämän (Joh. 10:10).

3. Onko sydämesi nöyrä? Luotatko siihen, että Jumala on edelleen kaikkivoipa ja johtaa elämääsi vaikeuksista huolimatta? Jos et, miten voit oppia luottamaan nöyrästi siihen, että Jumala on hyvä ja että hän rakastaa henkilökohtaisesti sinua?

4. Pysytkö päivittäin kiinni Jumalan sanassa? Pyydä Jumalaa sytyttämään uudelleen ensirakkautesi häntä kohtaan, kun kuljet vaikeiden aikojen läpi.

5. Milloin viimeksi käännyit rukouksessa Jumalan puoleen lohduttajanasi ja neuvonantajanasi luottaen siihen, että hän on pitänyt lupauksensa olla jättämättä tai hylkäämättä sinua (Hebr. 13:5)?

6. Jos uskosi on heikko, rukoile: "Minä uskon! Auta minua epäuskossani!" (Mark. 9:24.) Ympärii itsesi ihmisillä, jotka rohkaisevat eivätkä lannista sinua.

7. Maailma ei aina välitä heikoista, tietämättömistä, haavoittuneista ja murtuneista. Jumalan viesti "[J]uuri heikkona olen voimakas" [2. Kor. 12:10] on sellainen, joka voi muuttaa ihmisten elämän radikaalisti. Ajattele jotakuta, jota voisit rohkaista tällä viestillä tänään.